

Materiał porównawczy
do ustawy z dnia 5 listopada 2009 r.

**o zmianie dekretu o należnościach świadków, biegłych
i stron w postępowaniu sądowym**

(druk nr 705)

DEKRET z dnia 26 października 1950 r. O NALEŻNOŚCIACH ŚWIADKÓW, BIEGŁYCH I STRON W POSTĘPOWANIU SĄDOWYM (Dz. U. Nr 49, poz. 445 oraz z 2004 r. Nr 273, poz. 2702)

Art. 10.

1. Wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę określa sąd, uwzględniając wymagane od biegłego kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii nakład pracy i poświęcony czas, a także w miarę potrzeby pokrycie wydatków niezbędnych do wykonania zleconej pracy.
2. Jeżeli do określenia wynagrodzenia za pracę danej specjalności ustalone są normy urzędowe, należy biegłym przyznawać wynagrodzenie stosownie do tych norm.
- <2a. Wynagrodzenie biegłego, będącego podatnikiem podatku od towarów i usług, podwyższa się o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania o tym wynagrodzeniu.>**
3. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Finansów i innymi właściwymi ministrami w razie braku norm przewidzianych w ust. 2 może ustalać taryfy wynagrodzenia biegłych dla poszczególnych ich kategorii, bądź dla poszczególnych rodzajów postępowania sądowego.